

152. ՔԵ ՑՂՄ ԱՍՈՒՄ...

Մին կնեգյ սիրական պհելիս ա ինում: Ուրձնգյունն էտ կընդանը մարթն ան ըսկիսուրը տանն ըն ինում: Սիրականը կյամ ա կտրեն յիրա, հերթին քշտին վրեննը կենում, գյուղում լի թա հինչ անե, հիշտըղավ քյինն տոն: Տա բուրզան կնգանն աշկավն ա ինգյուն: Կնեգյը սուր տըեղան տանդում ա, նի մենում տըեղը: Մարթն ան ըսկիսուրն էլ վրեր շուրջընն հանում ըն, թա նի մըննեն տըղընն, քոն ինին, տաքության մաշին մին երք ա ասում:

Տանդալ ըմ, տանդալ ըմ, տել ըմ ասում,
Կտրեն տղա, քե յըմ ասում,
Մք, եք, լալ կուլին շաթուվավը եք,
Մղակը պեց ըմ թողում,
Մութնավը սութ տո, ճելի եք:

Մարթն առաջ մտածում ա, թա կնեգյը հիվանդ ա, հուշը կլինեն լի, գյուղում լի թա հի՞նչ ա ասում, մինգյել կլիսու վա ինգյուն, վրեր տանը հղեն չուվարու նշանց ա տամ: Թաքուն բուաը պահում ա, եշում, տըեսնում մինը շաթուն կապած սէկթուննավը սութ տալավ քշանում ա, վրեր բիդի տոն կլա: Մարթը կըւխու վա ինգյուն, վրեր տա կնգանը սիրականն ա, փուսում ա սութնան կըպստում, մին փադ յոր օնում թակում, ըսպանում, ետնան էլ քյինամ կնգանը տըեղան տձևս օնում, ըսպանում, քցնմ սիրըկանն կոշտը: